

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.I.18/2009/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2009. február 24. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

Az adócsalás bűntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádlott ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.688/2008/4. számú 2008. évi november hó 4. napján kihirdetett ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 1.500 (Egyezeröttszáz) Ft I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Vádlottat a Szolnoki Városi Bíróság adócsalás vétsége és más bűncselekmények miatt halmazati büntetésül 1 év 10 hónapi börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. és III.r. vádlottakkal szemben az ítélet az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott és védője enyhítés céljából fellebbeztek. Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség 2.B.285/2006. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásának kiegészítését, a fellebbezéssel érintett vádlottnak a hitelező jogtalan előnyben részesítése vétségének vádja alóli felmentését, és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását indítványozta.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság I.r. vádlottat - bűncselekmény hiányában - a hitelező jogtalan előnyben részesítése vétségének vádja alól felmentette, a bűncselekmények megnevezését a 61. számú BKv-ben rögzítettek szerint pontosította, rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről. Pontosította a tényállást az iratok tartalma alapján a II., V. és VI. tényállások tekintetében, és a Be. 367/A.§ (3) és (4) bekezdései alapján a másodfokú ítélet ellen fellebbezési jogot biztosított.

A fellebbezési eljárásban jelen nem lévő vádlottal szemben a másodfokú határozat kézbesítés útján került közlésre és ellene I.r. vádlott fellebbezéssel élt arra tekintettel, hogy az „ítélet rendelkezései sérelmesek rám nézve”.

Írásbeli beadványában kifejtett álláspontja szerint az ítéletben megfogalmazott könyvelési szakmai hibák egyértelműen a könyvelő felelősségének körébe tartoznak.

A könyvelő kiválasztásában és feladatokkal való ellátásában a tőle elvárható magatartást tanúsította.

A II. tényállásban rögzítettekkel kapcsolatban kifejtette, hogy a két debreceni férfi 1.000.000 Ft-os kifizetetlen, de igénybe vett szolgáltatást csökkentő tételként lett lekönyvelve, holott ezt az egyéb követelések között kellett volna kimutatni. Ez esetben a megállapított adóhiány összege is jelentősen kevesebb lett volna. Ezen adminisztrációs hibáért az ő felelőssége nem állapítható meg.

A VI. tényállás esetében a valótlan tartalmú selejtezésről - az elsőfokú tárgyaláson tett nyilatkozata ellenére - nem volt tudomása.

E körben írásszakértő bevonását indítványozta és perújítási kérelemmel is fordult a Debreceni Ítéltáblához.

A IX. tényállásnál állítása szerint a számlákon szereplő gazdasági események megtörténtek.

Nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség - később részletezendő - átiratában foglaltakkal, mely szerint fellebbezése törvényben kizárt lenne.

A védő és az ügyész a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 437/2008/1-I. számú átiratában a fellebbezés elutasítását indítványozta, mint törvényben kizárat.

Álláspontja szerint a Be. 386.§ (1) bekezdés b/ pontjában írottak alkalmazásával a vádlotti jogorvoslat nem tekinthető joghatályosnak, mert az elsőfokon elítélt vádlott részbeni felmentése esetén a büntető anyagi jog szabálynak megsértése nem merült fel. A reá nézve legkedvezőbb jogcímmel (- bűncselekmény hiánya -) zárult részfelmentést a vádlott csak más, súlyosabb jogcím megállapítása irányában támadhatná, a saját terhére bejelentett fellebbezés azonban a törvénynél fogva kizárt és az állandó bírói gyakorlat szerint ezen túlmenően sem lehetséges a felmentő rendelkezés jogcímének harmadfokú sérelmezése.

Fentiek alapján az ítéltáblának elsőként a vádlotti fellebbezés joghatályossága kérdésében kellett döntenie, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiumának 1/2007. BKv-nek B/II/2. pontjában rögzítettkre.

A másodfellebbezés akkor joghatályos, ha az arra jogosult a számára biztosított irányban és keretben terjesztette elő fellebbezését és a másodfokú rendelkezés alapján törvényi lehetőség nyílik a harmadfokú eljárásra, ily módon többcselekményes ügyben a cselekmények egy részét illetően eltérő másodfokú jogorvoslat esetében igényel körültekintő vizsgálatot, hogy van-e helye harmadfokú eljárásnak fellebbezés esetén.

A másodfellebbezés joghatályossága szempontjából közömbös, hogy nem sérelmezi az eltérő rendelkezést. A Be. helyes értelmében az ilyen másodfellebbezés az ügy harmadfokú eljárásra kerülését, illetve érdemi elbírálását nem akadályozza, arra tekintettel, ha ugyanis a másodfokú bíróság ügydöntő határozata - valamely bűncselekmény kapcsán - a Be. 386.§-nak (1) bekezdése szerinti eltérő rendelkezést tartalmaz, akkor a harmadfokú eljárást a törvény a fellebbezés tartalmától függetlenül lehetővé teszi.

A 63. Bkv-ben kifejtett álláspont szerint a Be. 386.§ (1) bekezdése a másodfellebbezés megnyílásához feltételként kívánja azt is, hogy az a/ és b/ pontban meghatározott okok a másodfokú bíróság jogszabálysértő döntésével kapcsolódjanak össze. A büntetőjogi felelősségre vonás megvalósulása vagy annak mellőzése a Btk. Általános Része II. fejezetében foglalt törvényi rendelkezések alkalmazását és az ezen alapuló bírói mérlegelést feltételezik, tehát a büntetéskiszabást, vagy annak mellőzését eldönteni a Btk. IV. Fejezet 37.§-ában meghatározott cél vizsgálatát jelenti, s mint ilyen a büntető anyagi jog részét képezi.

Az e tárgyban való döntés megfelelhet a büntetőjog szabályainak, de meg is sértheti azokat. Ebből következően az ilyen döntés is osztozik mindazoknak a döntéseknek a jogi sorsában, amelyeket a Be. 386.§ (1) bekezdése megkíván.

Végül a 73. sz. Bkv-ben rögzítettek szerint, ha a másodfokú bíróság az elsőfokúhoz képest több bűncselekmény tekintetében felmentő rendelkezéseket hoz, de ezek közül az ügyész csupán egy miatt jelent be fellebbezést, a harmadfokú eljárás felülbírálati kereteire a Be. 387.§-a vonatkozik és a harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletnek valamennyi bűncselekményre vonatkozó rendelkezését felülbírálja.

A fentiekben kifejtettek értelmében az ítélőtábla a vádlott fellebbezését joghatályosnak ítélte és a másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően érdemben felülbírált a Be. 393.§ (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

A nyilvános ülésen a vádlott és védője az írásbeli beadványban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartották.

A fellebbviteli főügyészség jelen lévő képviselője továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy a vádlott fellebbezése nem joghatályos, mivel nem anyagi jogszabálysértéssel való felmentő rendelkezést támad.

Másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítélőtábla a felülbírálat során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

A másodfokú határozat megalapozott, az ítélőtábla az eljáró bíróságok által megállapított tényállást a Be. 388.§ (1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban irányadónak tekintette.

A vádlott fellebbezési beadványában lényegét tekintve az elsőfokú eljárásban előadott védekezését ismételte meg.

A védekezésben előadottakat az elsőfokú bíróság vizsgálta, kellő részletességgel indokolta, hogy a védekezésnek miért nem adott helyt.

A másodfokon eljáró bíróság az iratok tartalma alapján a tényállást kiegészítette (II., V., VI. tényállások) és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottat az V. tényállás tekintetében a Btk. 2.§-ának alkalmazásával - tekintettel arra, hogy vele szemben az elbíráláskori hatályos Btk. rendelkezései kedvezőbbek - a hitelező jogtalan előnyben részesítése vétségének vádja alól felmentette, és törvényes a vádlott bűncselekményeinek a BKv. 61. sz. szerinti megnevezése is.

Fentiekre figyelemmel törvényes a vádlott bűnösségére levont következtetés, a cselekmények jogi minősítése és a helyesen feltárt és értékelt bűnösségi körülmények alapján a fő- és mellékbüntetés neme és mértéke is.

A vádlott további bizonyítási indítványa a megalapozott tényállásra tekintettel nem foghatott helyt.

Jelen eljárás keretében ugyancsak nem volt figyelembe vehető a vádlott perújítást célzó indítványa sem, mivel e rendkívüli jogorvoslat a Be. 408.§ (1) bekezdése alapján csak jogerős határozat ellen terjeszthető elő.

Mindezek alapján az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-ára utalással helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§-a alapján történt rendelkezés, figyelemmel a Be. 335.§-ban írtakra.

Debrecen, 2009. február 24.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2.Bf.688/2008/4. számú ítélete a harmadfokú végzéssel 2009. február 24. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2009. február 24.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke